

VERANDER JE LEVEN, VERANDER DE WERELD OM JE HEEN

actief

23e jaargang – nummer 02

GOD KWAM UIT NERGENSHUIZEN

Een blik op de afkomst van
Jezus

Mijn oorlog met de
spiegel

De blijmoedige duitser

Minimalisme

Actief februari 2022

Verander je leven-verander de wereld om je heen

23e jaargang – nummer 2

Copyright © 2021 Actief - alle rechten voorbehouden.

De Bijbelcitaten zijn afkomstig uit Het Boek © 1988, tenzij anders wordt vermeld.

Als je het mij vraagt

Lessen van tovenaars

Toen ik nog heel jong was, organiseerden wat vrienden en ik een bijzonder feestje. We waren dol op sciencefiction en fantasy films en op een avond besloten we de hele nacht op te blijven om de onverkorte versies van de volledige oorspronkelijke Lord of the Rings trilogie te zien, die wel langer is dan 11 uur!

Eerlijk gezegd, zou ik zo'n marathonvoorstelling geen mens aanraden. Het bleek dat het einde van The Return of the King zo langdradig is dat het zelfs met behulp van talloze chocoladerepen een hele prestatie was om wakker te blijven terwijl de zon al opkwam en het daglicht de kamer binnen scheen. Maar toch was het een leuke ervaring en nu ik er op terugkijk ben ik er best wel trots op dat het ons gelukt is.

Tolkien had een gave voor woorden en er zijn een heleboel prachtige citaten van hem te vinden, maar een van mijn favorieten is waar Frodo tegen Gandalf zegt: "Ik wou dat de Ring nooit naar me toe was gekomen. Ik wou dat dit allemaal nooit gebeurd was."

"Dat vindt iedereen die zulke momenten meemaakt," antwoordt

Gandalf, "maar die beslissing ligt niet bij hen. Alles waar wij over moeten beslissen is wat we doen met de tijd die ons gegeven is."

Ik durf te beweren dat de meeste mensen weleens dezelfde gevoelens hebben gehad als Frodo, en misschien zijn er sommigen onder ons die dat gevoel op dit moment hebben. Het leven brengt tenslotte veel moeilijkheden, teleurstellingen en tegenslagen met zich mee en onze wereld heeft daar de laatste paar jaar een dubbele portie van gehad. Maar onze levens zijn een onderdeel van het grotere geheel dat God voor ons in de planning heeft, hoewel we dat op dit moment niet een-twee-drie zien. Wij kunnen het geheel niet zien, maar we kunnen er voor kiezen ons best te doen met de rol die God ons heeft toebedacht.

Nu we het toch over tovenaars hebben...

Evenals Gandalf heeft Albus Perkamentus uit de Harry Potterserie een aantal kernachtige citaten. Zo had ik jarenlang een citaat van hem onder mijn profielfoto van Skype staan, een citaat uit Harry Potter en de Vuurbeker, dat erg kenmerkend is voor de hoofdpersoon. Hij zei: "We hebben duistere, moeilijke tijden voor de boeg. Soms komen we allemaal voor dezelfde keuze te staan; doe ik het juiste of doe ik wat het gemakkelijkst is?"

Wanneer de keuzemogelijkheden lastig zijn, is het altijd het gemakkelijkst om je koest te houden en niet te vechten voor gerechtigheid. Maar onrecht, wreedheid en het kwaad moeten bevochten worden, zelfs ten koste van eigen gemak.

Twee citaten, twee schrijvers, twee hoofdpersonen met hetzelfde thema. Als het moment aanbreekt, mogen we er dan allemaal voor kiezen om het juiste te doen en deel uit te maken van de vervulling van Gods plan.

Het uitzicht

Door Anna Perlini

Veertien jaar geleden werd ik uitgenodigd op een afscheidsfeest dat een vriendin gaf, waar een heleboel vrienden en kennissen zouden komen. Ik was nog nooit in haar huis geweest en die avond, toen we naar een groot terras werden geleid waar drankjes en hapjes geserveerd werden, had ik geen vermoeden van de dingen die me te wachten stonden.

Ik herinner me nog precies wat ik voelde toen ik voor het eerst het adembenemende uitzicht vanaf dat terras waarnam: de diepblauwe zee omgeven door groene heuvels, eilandjes in de verte en een prachtige lucht. Ik werd er even stil van en dronk de schoonheid in die uit het niets leek te verschijnen. Ik was de enige niet; de andere gasten bleven ook lange tijd over de balustrade hangen en maakten opmerkingen over het uitzicht.

Korte tijd daarna kwam ik zelf in het huis met het spectaculaire

uitzicht te wonen. Na een bijzondere reeks voorvallen werden wij zelf de huurders van dat huis, slechts enkele maanden na die gedenkwaardige 'eerste ontmoeting' op dat afscheidsfeest! Al 14 jaar lang houden we er retraites en zomerkampen en ontvangen we bezoekers uit alle delen van de wereld. Deze mensen staan ook op het terras om vol ontzag het adembenemende uitzicht te bewonderen, precies zoals ik die eerste keer.

Ze staan daar om van het uitzicht te genieten, zelfs laat in de avond en op de vroege ochtend en door hen ervaar ik steeds weer wat van die opwinding die ik de eerste keer voelde. Ik wou dat ik kon zeggen dat ik nog steeds datzelfde ontzag voel, maar ik moet bekennen dat ik er aan gewend ben geraakt. Het is waarschijnlijk heel menselijk; het gebeurt in relaties, met het materiële comfort waar we in leven en zelfs in ons geestelijk leven. We beginnen het als iets vanzelfsprekends te zien en raken gewend aan de schoonheid of het gemak dat we ondervinden en worden er na verloop van tijd ongevoelig voor. Dat doet me denken aan het vers: "Hergeef mij de blijdschap over uw heil."¹

Soms krijg je die weer als je iets met anderen ziet gebeuren of wanneer je anderen helpt om iets voor het eerst te ontdekken. Maar op welke manier dan ook, het helpt als je een manier kunt vinden om die frisheid en dat wonderlijke gevoel weer te waarderen en te koesteren.

Binnenkort gaan we in een ander huis wonen. Nu breng ik opeens weer extra veel tijd op het terras door, om het uitzicht te bewonderen.

Psalm 51:14 NBG 1951

Overwinning in moeilijke tijden

Door Maria Fontaine

Toen ik Jezus vroeg om aanmoedigende woorden te geven voor mensen die problemen ondervinden, moest ik denken aan het leven dat nog komt. Als ik verzen lees over de heerlijkheid van de hemel, vergeleken met de pijn, het verdriet en de problemen van dit leven voel ik de zekerheid zoals er gezongen wordt in een oud lied:

Na alle arbeid op het heetst van de dag
Als al mijn zorgen voorbij zijn
Wanneer al mijn droefheid is weggenomen
Zal ik Jezus uiteindelijk zien!
Als het hartzeer en de verzuchtingen voorbij zijn
Na de ijzige winterkou,
Na de strijd komt heerlijke vreugde:
Eindelijk zal ik Jezus zien!

We hebben een geweldige toekomst in het vooruitzicht! Laten we ons niet zo vastbijten op de problemen van het heden dat we vergeten om aan de hemel te denken. God wist dat Zijn kinderen Zijn verzekeringen van een hemelse toekomst nodig zouden hebben om hen hoop te geven. Er staat in Zijn Woord: “Richt daarom uw gedachten op alles wat waar, eervol, rechtvaardig, zuiver en mooi is en wat goed bekend staat, kortom alles wat deugdzzaam en loffelijk is.”²

Wat een toepasselijke beschrijving van de hemel!

Johannes vertelde ons over een nieuwe hemel en een nieuwe aarde en ik denk dat het de moeite waard is om daar aan te denken wanneer we wat meer naar boven moeten kijken.

Ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. De tegenwoordige hemel en de tegenwoordige aarde waren er niet meer, en ook de zee was verdwenen. Ik zag de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, uit de hemel naar beneden komen, bij God vandaan. Zij zag er feestelijk uit, als een bruid die zich mooi heeft gemaakt voor de bruidegom en hem opwacht. Ik hoorde een luide stem vanaf de troon zeggen: ‘Gods woonplaats is nu bij de mensen, Hij zal bij hen wonen. Zij zullen zijn volk zijn en Hij zal Zelf bij hen zijn. Hij zal alle tranen van hun ogen afwissen. Er zal geen dood meer zijn, geen verdriet, geen rouw of pijn, want die dingen horen bij de oude wereld die voorbij is.’ Hij die op de troon zat, zei: ‘Ik maak alles nieuw.’ En Hij zei tegen mij: ‘Schrijf het allemaal op, want wat Ik zeg, is waar en betrouwbaar.’³

Daarna zag ik een ontelbare menigte mensen. Zij kwamen uit alle rassen, volken, stammen en taalgroepen. Zij stonden voor de troon en voor het Lam, met witte kleren aan en palmtakken in de hand.⁴ In deze wereld hebben we geen blijvende stad, maar we zoeken naar een stad die nog komen moet: de stad met de vaste fundering waarvan God Zelf de architect en bouwer is.⁵

Uiteindelijk komen we aan op die betere plaats; die hemelse plaats waar we naar op zoek zijn. Maar nee, zij verlangden naar een beter, hemels vaderland. Daarom schaamt God Zich er ook niet voor hun God genoemd te worden, want Hij heeft een hemelse stad voor hen

gebouwd

Wat niemand heeft gezien, niemand heeft gehoord en wat niemand ooit heeft bedacht, dat heeft God allemaal klaar voor hen die Hem liefhebben.⁶

Jezus zei: “In het huis van mijn Vader zijn veel kamers. Als dat niet zo was, zou Ik het jullie wel gezegd hebben. Ik ga er nu heen om alles voor jullie in orde te maken. Wanneer Ik daarmee klaar ben, kom Ik terug om jullie op te halen. Dan zullen jullie voor altijd bij Mij zijn.”⁷

Wij kunnen van de beloften van God een onderdeel van onze fundering van geloof maken, net zoals we gedaan hebben met de wetenschap dat we gered zijn. We kunnen op deze beloften staan in tijden dat alles er donker uitziet. God hoefde ons niet vooraf te vertellen over de fantastische werkelijkheid die ons in de hemel wacht.

Hij had het een verrassing kunnen laten worden. Maar Hij wist dat het visioen van de toekomst ons zou motiveren en ons zou helpen door te gaan met het overwinnen van de worstelingen van het dagelijks leven waar we nu mee te maken hebben.

Hoe gezegend we ook zijn met Zijn redding, en hoe belangrijk de

plaats ook is die we innemen in deze wereld als Zijn boodschappers, problemen kunnen we verwachten, daar kunnen we op rekenen. Maar zelfs daar staan we niet alleen in. Hij overlaadt ons met zegeningen terwijl Hij ons door de moeilijkheden van dit leven leidt. Hij is altijd groter dan onze problemen.

Als je aan vernieuwing toe bent, als je uitgeput raakt, denk dan aan de werkelijkheid van de hemel. Herinner jezelf eraan wat Hij op deze aarde doet en hoe belangrijk jouw doel is en jouw plek hier op aarde als een van Zijn kinderen. Ga je problemen tegemoet met geloof en moed, in de wetenschap dat je anderen kunt helpen, de hoop in Jezus en de waarheid waar zij naar verlangen te vinden.

1. “After,” door N. B. Vandall, 1932

2. Zie Filippenzen 4:8.

3. Openbaring 21:1–5

4. Openbaring 7:9

5. Hebreëen 11:10

6. Hebreëen 11:16; 1 Corinthiërs 2:9

7. Johannes 14:2–3

Pas op wat je zegt

Door Steve Hearts

Ben jij ook zo iemand die het fijn vindt om te praten? Dan ben je net zoals ik. Ik vind het fijn om met mensen te praten, in persoon en aan de telefoon. Ik ben ook druk met verschillende vormen van online communicatie en sociale media.

De mogelijkheid om te praten en te communiceren met anderen is iets dat God ons gegeven heeft. In Hebrëeën 13:16 staat: “En vergeet de weldadigheid en de mededeelzaamheid niet, want in zulke offers heeft God een welgevallen.”¹

Daarentegen was er eens een wijs man die zei dat er “een tijd is om te zwijgen en een tijd om te spreken.”²

Toen ik nog een kleine jongen was, praatte ik onophoudelijk. Ik beheerste vaak de volledige conversatie en onderbrak mensen vaak

met mijn commentaren en mijn vragen voordat zij in staat waren geweest te zeggen wat ze bedoelden.

Natuurlijk kwam ik later zelf mensen tegen die dat bij mij deden, zodat ik begon te begrijpen hoe onhebbelijk het is om je zo te gedragen.

Sinds die tijd heb ik mijn best gedaan om minder te praten en beter te luisteren en dit heeft mijn relaties met anderen enorm verbeterd.

In 1 Thessalonicenzen 4:11 staat: “Zet u volledig in om een rustig leven te leiden.” Voor mensen die graag praten kost het vaak inzet en moeite om rustig te zijn waar dat nodig is.

Het is weleens voorgekomen dat ik te snel klaarstond met een antwoord en daar later spijt van had. Dat gebeurde eens tijdens een receptie waar ik met collega's naar toe ging. Iemand vroeg me argeloos of ik goed kon opschieten met een bepaalde collega.

Op dat moment had ik wat problemen gehad met de persoon in kwestie en gaf ik openlijk commentaar over hem, want ik dacht dat hij er niet bij was. Je kunt je mijn schrik en mijn schaamte wel voorstellen toen ik plotseling van de andere kant van de tafel de stem van deze persoon hoorde: “Ik heb het wel gehoord hoor, Steve.”

Jozef in de Bijbel moest zwaar boeten omdat hij zijn mond niet had gehouden.

Hij was het lievelingszoontje van zijn vader en daarom waren zijn broers jaloers op hem. Toen kreeg hij ook nog twee dromen waarin hij over zijn familie heerste en hij vond het wel een leuk idee om die broers over zijn dromen te vertellen.³ Dat maakte zijn broers zo kwaad dat ze hem in een put gooiden en hem als slaaf verkochten.

Hoewel het niet eenvoudig is, is het vaak wel verstandig om je mond te houden. Want een dwaas die zijn mond houdt, wordt voor wijs gehouden. Zolang hij zijn mond houdt, denkt men dat hij verstandig is.⁴

1. NBG 1951

2. Prediker 3:7

3. Zie Genesis 37:6-9

4. Spreuken 17:28

Minimalisme

Door Joyce Suttin

Ik heb honger, maar ik kan niets bedenken dat ik kan eten. Ik sta voor de koelkast en probeer iets in elkaar te flansen voor het avondeten, maar dan loop ik gefrustreerd weg. Het lijkt wel alsof er niets voor me te eten is. De laatste jaren ben ik overgevoelig geworden voor bepaalde dingen, zodat ik goed moet uitkijken wat ik eet. Het is niet levensbedreigend zoals sommige allergieën dat zijn, maar het ongemak dat ik ondervind als ik het verkeerde eet weegt niet op tegen het tijdelijke plezier van lekker eten dat voor mij niet geschikt is.

Het eerste wat ik kreeg was lactose-intolerantie. En ik ben nog wel opgegroeid op een melkveebedrijf waar we altijd liters melk naar binnen werkten en veel melkproducten aten! Het was een rare ervaring toen ik besepte dat ik ze niet meer kon verteren. Ik kan nog wel melk drinken die niet van de koe afkomstig is en ik eet boter en bepaalde harde kaassoorten, maar zelfs yoghurt die lactose bevat

veroorzaakt spijsverteringsproblemen.

Toen ik na deze ontdekking nog steeds spijsverteringsproblemen hield, kwam ik er achter dat ik ook overgevoelig ben voor gluten en fructose. Hierdoor werd het nog moeilijker om iets te eten te vinden. Toen ik van de dokter een lijst had meegekregen van al het voedsel dat ik niet meer mocht eten liep ik met een verdrietig gevoel door de supermarkt, omdat ik zoveel lekkere dingen niet meer mocht hebben. Ik ben nu een enthousiaste lezeres geworden van ingrediënten op verpakkingen, zodat ik verstandige beslissingen kan nemen over de dingen die ik eet. Je zou kunnen zeggen dat ik een voedselminimalist ben geworden. Ik heb een gelimiteerd lijstje van dingen die ik wel mag eten en ik probeer een evenwichtig dieet te houden met veel groenten en fruit, mager kippenvlees, eieren en vis, bruine rijst en een kleine hoeveelheid harde kaas.

Maar er zijn momenten, zoals vandaag, dat ik zin heb om iets heel decadents te eten. Maar dat doe ik toch maar niet, omdat ik weet dat ik er nog een week lang maagpijn aan zou overhouden.

Ik moet onwillekeurig aan mijn geestelijke leven denken. Soms ben ik het wel eens zat om overal op te letten. Neem audioboeken als voorbeeld. Ik vind het fijn om in slaap te vallen bij het luisteren naar een audioboek, en wil graag overal naar luisteren, maar dat kan gewoon niet. Als ik naar een boek luister dat niet goed voor me is, heb ik er nog dagenlang last van en zie ik dingen voor me waar ik toch liever niet aan wil denken.

Dus ben ik maar liever een minimalist. Ik eet gehoorzaam mijn kip en roerbakgroenten en luister liever voor de 119de keer naar de Psalmen terwijl ik in slaap val, dan met de nasleep te hoeven kampen van een thriller die niet geschikt voor me is.

Ik ben dankbaar voor mijn gevoelige maag die me op het rechte pad houdt wat mijn eetgewoonten betreft. Ik ben ook dankbaar voor een gevoelige geest die aangeeft wat wel en niet goed is om aan te denken.

God kwam uit Nergenshuizen

Door Scott McGregor

Onlangs kwam ik tot de ontdekking dat ik helemaal fout zat met mijn denkbeelden over de plaats waar Jezus woonde toen Hij opgroeide. Ik wist altijd wel dat Galilea ergens in het noorden van Israël lag, ver uit de buurt van de grote stad Jeruzalem, maar het is nog maar kort geleden dat ik begon te begrijpen dat Galilea echt een achtergebleven gebied was, wat dit tot gevolg had voor Jezus en Zijn volgelingen en dat dit ook de Joden uit Zijn tijd beïnvloedde.

Galilea zelf is een ruig, heuvelachtig onontwikkeld gebied dat eeuwenlang buiten de reguliere Joodse cultuur was gebleven.

Toen Israël in twee koninkrijken werd verdeeld bij de dood van koning Salomo, was Galilea een deel van het noordelijke koninkrijk, dat ophield met de aanbidding van de ene ware God en dat tenslotte veroverd werd in 721 v.Chr.

In die tijd werden de heersende klasse en de stedelingen gedeporteerd, maar het schijnt dat de armen met rust gelaten werden en dat ze gewoon verder gingen met hun eenvoudige bestaan.

Later werd het zuidelijke koninkrijk zelf veroverd door de Babyloniërs in 586 v. Chr. en werden de inwoners gedeporteerd. Maar na verloop van tijd mochten ze weer naar hun land terugkeren, en toen herbouwden zij de tempel en stelden ze de Thora, de eerste vijf boeken van de Bijbel, samen.

Toen werden deze vijf boeken de fundering van hun regering en hun godsdienst. Maar ze hadden nog steeds geen contact met de bevolking van het koninkrijk in het noorden, die in Galilea woonde.

Beide gebieden kwamen onder de regering van het Seleucidische rijk, totdat de Joden in het gebied van Jeruzalem in opstand kwamen en hun onafhankelijkheid verkregen onder een Joodse dynastie, de Makkabeeën genaamd.

Toen de Makkabeeën aan de macht kwamen, begonnen ze de omliggende landen te veroveren en ongeveer 100 v. Chr. veroverden ze het gebied Galilea en legden ze het land hun wetten op; de wetten uit de eerste vijf boeken van de Bijbel. De Galileeërs waren dus nog maar pas geïntegreerd in de Joodse godsdienst en levenswijze.

Het was overduidelijk dat de Joden uit het gebied rond Jeruzalem geen hoge pet op hadden van de Galileeërs. Kennelijk praatten ze ook heel anders, zoals mensen opmerkten tegen Petrus op de avond van de berechting van Jezus: "Ik weet zeker dat u een leerling van Hem bent. Ik hoor het aan uw Galilese accent."¹ Misschien praatte Jezus ook wel met een accent dat de Judeeërs vreemd in de oren klonk.

De hogepriesters en de Farizeeën vonden het idee dat een profeet, of erger nog, de Messias uit Galilea zou komen, kennelijk absurd. Ze zeiden zelfs minachtend tegen Nicodemus, een van hun eigen mensen, die dacht dat dit mogelijk kon zijn: "Lees maar na wat er geschreven staat. U zult nergens vinden dat er een profeet uit Galilea komt!"²

En het schijnt dat het dorpje waar Jezus was opgegroeid er een nog slechtere reputatie op naield. In het Evangelie van Johannes staat dat een van de apostelen van Jezus; Nathaniël, zei: "Uit Nazareth?"

Kan daar iets goeds vandaan komen?”³

Zelfs de Romeinen hadden geen goed oordeel over het gebied. In het boek Handelingen staat dat een zekere Judas uit Galilea er een opstand was begonnen voordat hij gedood werd en zijn volgelingen uiteen werden gedreven.⁴ De Romeinen hadden er ook al een opstand onderdrukt omstreeks het jaar dat Jezus geboren werd en Sepphoris, de belangrijkste stad van Galilea die niet ver van Nazareth gelegen was, verwoest.

Veel mensen beseffen niet dat het grootste deel van de bediening van Jezus in Galilea plaatsvond, en dat Hij maar zelden in Judea te vinden was. Geen wonder dat Hij over het algemeen zo slecht ontvangen werd door de culturele en intellectuele elite van Zijn land. Soms vraag ik me af of ik zelf zo open zou zijn geweest voor Hem en Zijn onderwijs als ik daar in die tijd had rondgelopen.

Maar ze volgden Hem wel. Niet alleen mensen uit Galilea, maar ook Joden uit het hele Middellandse Zeegebied. Slechts 50 dagen nadat Hij oneervol ter dood was gebracht in Jeruzalem kwamen er duizenden Joden naar Jeruzalem om een belangrijk godsdienstig feest te vieren, die tot de conclusie kwamen dat deze Galileeër niet alleen een profeet was, maar ook de langverwachte Messias en ze voegden zich enthousiast bij de prille Christelijke beweging. Wat bezielde hen?

Het antwoord is dat God in hen kwam op een heel opmerkelijke manier. Het Christendom was geboren. En weldra waren het niet alleen Joden, maar mensen uit allerlei landen van het Romeinse Rijk en daarbuiten die begonnen te geloven in de God uit Nergenshuizen.

Het duurde meer dan 300 jaar voordat het maar enigszins acceptabel was in sommige plaatsen om Christen te zijn. Als je dan bedenkt dat het allemaal begonnen is in misschien het onbeduidendste stukje land van het Romeinse Rijk, met een man die drie jaar gepredikt had en als misdadiger gekruisigd was toen Hij nog maar in de dertig was; dat is verbazingwekkend.

1. Mattheüs 26:73

2. Johannes 7:52

3. Johannes 1:46

4. Zie Handelingen 5:37

De Blijmoedige Duitser

Door Koos Stenger

We noemden hem de Blijmoedige Duitser.

Om de eenvoudige reden dat hij uit Duitsland kwam en zei dat hij altijd zo blijmoedig was. Het is absoluut prijzenswaardig om een positieve kijk op het leven te hebben en ik word altijd aangemoedigd door de woorden van de apostel Paulus die zei dat hij geleerd had in alle omstandigheden tevreden te zijn, of hij nu veel had of weinig. ¹

Maar eigenlijk dacht ik dat de Blijmoedige Duitser die kunst nog niet geheel meester was, aangezien zijn gezicht vaak ontevredenheid uitstraalde. Toch hield hij vol dat hij volmaakt tevreden was. Als ik hem er naar vroeg gromde hij een beetje beledigd en mompelde dan: “Er is niets aan de hand met me, ik ben volmaakt gelukkig.”

Nou, prima dan. Het was mijn taak niet om zijn niveau van tevredenheid te beoordelen, ik bezat geen röntgen-ogen om de

verborgen plaatsen in zijn hart te bekijken. Alleen God kan dit. Dus haalde ik mijn schouders op en hield ik mijn mond maar. De bijnaam had hij nu in elk geval wel verkregen en we werden vrienden. Min of meer.

Daar kwam verandering in toen de Blijmoedige Duitser mijn auto in de prak reed. “Mag ik je Toyota lenen? Mijn auto wordt op het ogenblik gerepareerd en ik moet dringend ergens heen om iets te regelen.”

“Ja hoor, wees er wel voorzichtig mee,” zei ik tegen hem terwijl ik hem mijn autosleutels gaf.

Toen hij later op de dag terugkwam zag hij er niet zo vrolijk uit. Het was moeilijk te raden wat de uitdrukking op zijn gezicht betekende. Was het schaamte of grinnikte hij maar wat? Er verscheen een flauw glimlachje op zijn gezicht terwijl hij haperend zei: “Ik...eh...ben bij het achteruit rijden tegen een boom aan gekomen.”

Mijn hart sloeg een slag over. “Is alles in orde met je?”

Hij knikte. “Met mij gaat het goed. Met de auto niet.”

“Wat is er gebeurd?”

Hij haalde zijn schouders op. “Kwee’nie. Stomme auto. Mijn voet gleed van dat pedaal van jou af. Gelukkig mankeer ik zelf niets. Het had nog veel erger kunnen zijn.”

Ik staarde naar de auto die hij voor ons huis geparkeerd had en slaakte een kreet. De achterbumper was volkomen verdwenen en de plek waar die gezeten had was volledig ingedeukt, echt een hoopje schroot.

“Sorry hoor,” mompelde hij. “Maar die boom stond er opeens. Een geluk dat de auto nog steeds rijdt.”

Mijn bloed begon te koken. Het ging er niet eens om dat hij de auto in de prak gereden had. Dat was natuurlijk heel erg, maar waar ik razend om werd was zijn onverschillige houding van: ik kan het ook niet helpen, en de in het geheel niet berouwvolle grijns op zijn gezicht terwijl hij zei: “Ik zou de schade vergoeden als ik kon... maar je weet hoe ik er financieel voorsta. Ik zit niet al te dik in de slappe was.”

En daar moest ik het dan maar mee doen.

Om een lang verhaal kort te maken: ik heb het hem vergeven. Niet direct helemaal, maar beetje bij beetje. Ik geloof niet dat het hem veel kon schelen of ik het hem vergaf, maar ik heb een goede les getrokken uit de hele geschiedenis, omdat ik eindelijk goed begreep wat berouw eigenlijk betekent.

Ik besepte dat die houding van onverschillige achteloosheid die de Blijmoedige Duitser aan de dag legde toen hij zei dat het hem speet, dezelfde houding was die ik soms ten opzichte van God aanneem als ik een fout gemaakt heb.

Hoe voelt Hij zich wel als ik van het goede pad af raak en Hem dan benader met een houding waar geen respect en oprechte overgave en waarachtig berouw uit blijkt? Gelukkig voor mij is God altijd bereid om te vergeven, maar ik weet dat Hij meer van me verwacht dan alleen maar ‘sorry’ zeggen.

Haat ik de zonde echt en heb ik wel de vreze des Heren zoals het moet? Als ik dat niet heb, heeft de Heer waarschijnlijk ook weleens zin om me er van langs te geven voor mijn onoprechtheid, zoals ik bij de Blijmoedige Duitser wilde doen. Het is een goede les waar ik de Blijmoedige Duitser heel dankbaar voor kan zijn, alhoewel ik niet denk dat hij er enig besef van heeft.

“De hoge en doorluchtige, die de eeuwigheid bewoont, de Heilige, zegt: Ik leef in die hoge en heilige plaats, maar ook bij ieder die berouwwol en nederig is, Ik verfris de nederigen en geef nieuwe moed aan mensen met een berouwwol hart.”

Jesaja 57:15

Filippenzen 4:11.

Efeziërs 4:22,24

De kunst van het pluimen geven

Door Amy Joy Mizrany

Mijn muziekleraar was in de 70. Het was een aardige man, een tikkeltje ouderwets en een beetje kieskeurig. Maar hij verstond de kunst om je te laten voelen dat je bijzonder was. Hij nam je altijd serieus en toonde interesse in je plannen en wensen voor de toekomst. Als hij vroeg: “Hoe gaat het met je?” dan betekende het dat hij graag meer wilde horen dan “Goed,” en dan luisterde hij aandachtig naar het verslag van je week en wat je zoal had gedaan. Ook al was ik brutaal en druk, hij glimlachte om mijn onbezonnen uitspraken en overmatige opwinding. Hij zei dat het liet zien dat ik een leider was en dat ik het nog ver zou schoppen. Hij leerde me van alles en nog wat, maar een van de geweldigste dingen die ik van hem leerde was, hoe je iemand een pluim moet geven. Hier zijn wat punten me aan hem opvielen:

Hij gaf terloops een complimentje, maar dan ging het altijd specifiek over jou. Hij zei nooit iets uit beleefdheid of uit een soort sociaal plichtsgevoel. Je kreeg het gevoel dat hij liever niets zei dan clichés te gebruiken of iets onnadenkends te zeggen.

De meeste complimenten die hij gaf waren een erkenning dat iemand zijn best deed, of het ging over een positieve eigenschap die hij in zijn leerlingen wilde zien. Zelfs wanneer hij een compliment gaf over je kleding, dan zei hij iets dat waardering toonde over de aandacht en het zelfrespect dat nodig was om er goed verzorgd uit te zien.

Hij maakte complimenteuzere opmerkingen over mensen, of ze er nu bij waren of niet. Daar kon ik aan zien dat hij oprecht was, omdat hij het niet deed om mensen te vleien, maar omdat hij echt iets aan hen waardeerde.

Wanneer hij iemand anders iets positiefs over je had horen zeggen, vertelde hij altijd wat hij of zij gezegd had. Ik hoorde hem nooit iets negatiefs doorvertellen. Zijn geheim was dat hij echt geïnteresseerd was in mensen en de nederigheid bezat om hen op te merken.

En daardoor creëerde hij een netwerk van mensen, zowel leeftijdsgenoten als leerlingen, die van hem hielden. Hij praatte eigenlijk nooit veel over dingen die niet met muziek te maken hadden, hij weidde niet uit over andere dingen, maar onverschillig of zijn studenten nu musici, onderwijzers, dokters, sportlieden, dominees of ingenieurs werden, we werden allemaal wat aardiger omdat hij pluimen uitdeelde.

Als je nog geen persoonlijke ervaring met Jezus hebt gehad, die graag een onderdeel van je leven wil worden, kun je die relatie met Hem beginnen door middel van dit gebed:

Jezus, vergeef me alstublieft al mijn tekortkomingen. Ik open de deur van mijn hart en vraag U om in mijn leven te komen. Vul me met Uw liefde en Uw Heilige Geest. Help me om U te leren kennen en leid me op de weg van de waarheid. Amen.

Een schat hebben bij God

Door Virginia Brandt Berg

Jezus zei: "...Waar u uw kostbaarheden bewaart, daar zal ook uw hart naar uitgaan."1

Sommige mensen zeggen: "Waar uw hart naar uitgaat, daar bewaart u uw kostbaarheden." Maar zo staat het niet in de Bijbel. De Heer zei waar u uw kostbaarheden bewaart, daar zal ook uw hart naar uitgaan.

En in Mattheüs 6:19-21 staat: "Verzamel op aarde geen kostbaarheden, want die vergaan of worden gestolen. U kunt beter kostbaarheden in de hemel verzamelen, waar ze nooit

zullen vergaan of worden gestolen. Want waar u uw kostbaarheden bewaart, daar zal ook uw hart naar uitgaan."

Ik denk niet dat God liever heeft dat we arm zijn en het is ook niet zo dat door rijkdommen de deur van de hemel op slot gaat, ofschoon Christus wel heeft gezegd: "Kinderen, wat is het voor mensen die op hun bezit vertrouwen toch moeilijk om het Koninkrijk van God binnen te gaan."2

Let op, Hij zei hier dat het moeilijk is voor mensen die op hun bezit vertrouwen. Daar zit hem de kneep: waar je vertrouwen in stelt.

Ik heb eens mijn eigen hart doorzocht om te zien of ik heel stellig en daadwerkelijk een schat heb bij God. En hoe zit het met jou? Zijn de dingen die je belangrijk vindt in je leven de juiste dingen, eeuwige dingen, heb je een relatie met Jezus en vervul je Zijn plan voor je leven?

Of ben je voortdurend bezig met materiële zaken? Als dat het geval is, dan heb je niet echt een schat bij God. Dan verzamel je geen kostbaarheden in de hemel. Paulus zei: "Ja, ik vind het nu allemaal waardeloos, omdat niets zo kostbaar is als het kennen van mijn Heer Jezus Christus. Voor Hem heb ik het allemaal als troep weggegooid, om Christus te kunnen ontvangen."4

1. Mattheüs 6:21

2. Markus 10:24 Basisbijbel

3. Lukas 12:20-21 Basisbijbel

4. Filippenzen 3:8 Basisbijbel

Vergeven en vergeten

Door Roseane Pereira

Toen ik jong was had mijn oudste zus Sheila veel invloed op mijn leven. Ze leerde me gitaarspelen en ze schreef altijd lieve liedjes vol liefde en hoop. Ze liet me door haar voorbeeld zien dat de wonden van de ziel net zo zijn als wonden op de huid; ze genezen vanzelf. Na verloop van tijd leerde ik echter wel dat sommige mensen sneller genezen dan anderen. Soms blijven mensen zo aan hun verdriet hangen dat het in bitterheid verandert. Ze laten hun gedachten verduisteren door de droevige herinneringen zodat alle vreugde uit hun leven verdwijnt. Het lijkt alsof ze zich steeds weer op dezelfde plaats blijven stoten, zodat de kneuzing niet kan genezen.

Hetzelfde gebeurde met mij. Ik bleef een keer wekenlang boos op iemand, totdat een vriend me het advies gaf om mijn boosheid te laten varen en in plaats daarvan voor die persoon te gaan bidden. Hij zei: "Als je voor hem gaat bidden zul je op den duur gaan voelen dat je weerzin tegen hem verdwenen is." Ik volgde zijn advies op

en het gebeurde warempel ook nog! Ik kan me niet eens meer herinneren wie die persoon geweest is en wat hij me had aangedaan, maar het advies is me altijd bijgebleven en ik heb het nog heel veel keren opgevolgd.

Mijn zus had gelijk wat betreft de genezing van wonden, maar er zit wel een voorwaarde aan: wij moeten het gedeelte van de vergeving en het vergeten doen, "het laten varen". Wat voor nare dingen er ook mogen gebeuren, God kan ze ten goede voor ons laten meewerken als wij Hem liefhebben, vertrouwen en volgen.

Het verhaal van Jozef in de Bijbel is een goede illustratie van die dingen. Hij vergaf zijn broers nadat ze hem verkocht hadden aan slavenhandelaars, waardoor hij 13 jaar lang in de ellende zat. In Genesis 50:20 zegt hij tegen hen: "Ik geloof dat God jullie slechte bedoelingen heeft omgebogen tot iets goeds, want Hij heeft mij deze hoge positie gegeven, zodat ik de levens van vele mensen kon redden."¹

Het is opmerkelijk dat God zelf vergeeft en vergeet! In Hebreëen 8:12 staat: "Ik zal hun overtredingen vergeven en niet meer aan hun zonden denken."² Dit principe staat aan de basis van de boodschap van Christenen. Dat heeft God voor ons gedaan toen Hij Jezus naar de aarde zond om voor onze zonden te sterven. Als wij volgelingen van Jezus willen zijn, moeten wij Zijn liefde en vergeving ontvangen en dan leren te vergeven en vergeten, niet alleen voor het welzijn van anderen, maar ook voor dat van ons!

Ik leef in die hoge en heilige plaats, maar ook bij ieder die berouwwol en nederig is, Ik verfris de nederigen en geef nieuwe moed aan mensen met een berouwwol hart.

Jesaja 57:15

Mijn oorlog met de spiegel

Door Sally Garcia

Zo lang ik me kan herinneren verkeren mijn lichaam en ik in een staat van oorlog. Toen ik een tiener was, was “volslank” in de mode, maar in die tijd was ik zo mager als een lat. Tegen de tijd dat de mode dicteerde dat je mager moest zijn was ik al vele kilo’s aangekomen. En zo gaat het al jaren. Ik schijn nooit het modieuze ideaal te kunnen bereiken. Toen ik jonger was, wilde ik er volwassener uitzien en nu ik ouder ben, zou ik er graag jonger uitzien!

Mijn leven lang heb ik me ontmoedigd gevoeld als ik in de spiegel keek: “Mijn haar blijft nooit zitten zoals ik dat wil.” “Die jurk staat me verschrikkelijk.” Ik was me er niet van bewust dat ik deze inwendige conversatie had met mijn spiegelbeeld, maar iedere keer wierp ik mentaal een pijltje naar mezelf als ik langs de spiegel liep.

Een paar jaar geleden, toen ik weer eens aan het jammeren was

over mijn spiegelbeeld schoot me iets te binnen: “God heeft ook oma’s nodig!” En toen begon het bij me te dagen dat ik er precies zo uitzie als ik er uit moet zien op mijn leeftijd, met het leven dat ik leid. Jonge mensen vinden het fijn om mijn man en mij te ontmoeten. We zijn al meer dan 40 jaar een gelukkig getrouwd stel dat een harmonieus leven leidt met God, met zichzelf en de medemens. Onze mollige gezichten en kraaienspootjes helpen ons kennelijk om er jolig uit te zien!

Het werd dus tijd om vrede te sluiten met mijn spiegelbeeld. Ik maakte het voornemen om in plaats van mezelf te beledigen, mijn spiegelbeeld een complimentje te geven. “Prachtig, dat grijze haar!” “Lieve glimlach!” “Mooie oorbellen!” Eindelijk was ik in staat om mezelf minder serieus te nemen en eens goed om mezelf te lachen! De keer toen ik mezelf zag in mijn voderige tuinierkleden moest ik wel lang zoeken naar een compliment. Maar er was een doorbraak gaande en mijn levenslange slechte gewoonte is eindelijk aan het verdwijnen!

In plaats van voorbeelden te zoeken op andere plaatsen, leer ik om Gods voorbeeld te zoeken om mijn geest te cultiveren en mijn innerlijk te laten omvormen naar het beeld van Christus.¹ Ik denk dat het zoiets betekent als te wandelen zoals Hij dat deed ² en Zijn licht door me heen te laten schijnen.³

Als ik me ontspan en eens hartelijk lach, beginnen alle rimpels op mijn gezicht te dansen. Ik ben tevreden dat ik de oma ben die God nodig heeft en ik hoop nog steeds Zijn liefde en licht uit te stralen in deze verwarde wereld. Ik ben blij met wie ik ben, hoe ik ben, zoals Hij me geschapen heeft.

1. Zie Romeinen 8:29

2. Zie 1 Johannes 2:6

3. Zie Mattheüs 5:16.

Het huwelijk is moeilijk

Door Maria Alvaro

Binnenkort komt Valentijnsdag er weer aan. Ik doorzoek de stellingen met kaarten, op zoek naar de juiste kaart om mijn man te geven op deze 20ste Valentijnsdag die we samen vieren. Ik ben op zoek naar de kaart waarop staat: "Het huwelijk is moeilijk."

Maar kennelijk hoor ik niet bij de doelgroep waar Hallmark de kaarten voor maakt, want die kaart is niet te vinden. Ze zijn allemaal veel opgewekter en liever dan ik me momenteel voel. Want ja, het huwelijk is moeilijk!

Het is een lange weg die begon met twee verliefde mensen die vol met verwachtingen zaten over het leven dat ze samen

zouden leiden en wie die andere persoon was. Toen kwamen er onvermijdelijk teleurstellingen. Teleurstelling verandert in wrevel. Als er aan die wrevel niets gedaan wordt verandert die in woede.

Ik weet dat ik niet de enige ben die die weg is ingeslagen en zich afvraagt of het huwelijk echt zo moeilijk moet zijn.

Het antwoord is kort en bondig: nee. Het huwelijk is een prachtig geschenk dat bedoeld is om de liefde van Christus voor Zijn bruid; de kerk weer te geven. In veel opzichten is het huwelijk de mooiste manier om je geloof te beleven en te groeien in wat het eigenlijk betekent om lief te hebben zoals Jezus dat doet.

Er staat in de Bijbel dat je je naaste moet liefhebben. Je dichtstbijzijnde naaste is degene met wie je getrouwd bent.

Er bestaan duizenden tips, trucjes en boeken die je kunnen helpen om een beter huwelijk te krijgen, een geweldig huwelijk zelfs. Maar de allermooiste truc is, een beter hart te hebben, een hart dat meer op Christus lijkt, dat God op de eerste plaats stelt. Dat is de voornaamste praktische stap die verwachtingen en teleurstellingen in een relatie kan omvormen tot begrip en vreugde.

Dit maakt ons moeilijke huwelijk ook zo mooi. Wij zijn twee onvolmaakte mensen die elkaar dwingen om God voorop te stellen. Kan ik daar misschien een kaart voor vinden?

Door het voorbeeld van Christus, die voor ons gestorven is, weten wij wat echte liefde is. Daarom moeten ook wij ons leven opofferen voor (hier kun je de naam van je echtgenoot invullen)

-1 Johannes 3:16

Gods aanwezigheid

Een boodschap van Jezus

Ook al zou je de hele wereld verliezen maar je nog steeds aan je geloof vastklampen, dan zou je uiteindelijk niets verloren hebben. Als je geloof hebt kan geen onoverkomelijke hoogte, geen onoverschrijdbare rivier, geen ondoordringbare muur en geen tsunami van economische depressie je er onder krijgen of je van Mijn liefde scheiden.¹

Geloof is de munteenheid van de onzichtbare wereld. De wisselkoers ervan is niet afhankelijk van economische schommelingen of van aanpassingen op de aandelenmarkt. De essentiële waarde van geloof is onmeetbaar. Geloof kan je omstandigheden en je kijk op het leven veranderen.

Het verdwijnt niet opeens tijdens recessies, epidemieën, natuurrampen, ongelukken of andere calamiteiten. Geloof kan je boven elke crisis of schuld of verlies uittillen, zelfs als je die zelf veroorzaakt hebt.

Je geloof is bij Mij veilig, want Ik zal je nooit in de steek laten. Zelfs wanneer je voor tegenslagen staat of ogenschijnlijk onoverkomelijke hindernissen, kan Ik alle verliezen omkeren en zelfs iets goeds voortbrengen uit schijnbare nederlagen. Ik hou zo veel van je dat Ik heb beloofd dat je zult ontvangen waar je ook maar om vraagt, zolang het goed voor je is en in Mijn wil en plan past, als je het Mij in geloof vraagt.

Als je de innerlijke vrede zou willen ervaren en de stabiliteit wilt verkrijgen die alleen Ik kan geven, vraag dan en ontvang, opdat je vreugde volledig zal zijn.²

1. Zie Romeinen 8:35, 38–39.

2. Zie Johannes 16:24.